

מה הביא את דניאל סוסטר, שהוא סגן־דיקן באוניברסיטה (מימין). להבריח שני ק"ג קוקאין

הקוקאין של הדיקן

דיפלומט. את ירח־הרבש בילו באילת, במלון סונסטרה. "אשתי לא עברה. היא למדה ב־1985 היתה לי תאונת־דרכים ולא עברתי במשך כמה חודשים. קיבלתי כסף מהביטוח, בסך 100 דולר בשבוע, ונאלצתי לפנות לחסכונו של. חתונתי היתה יקרה, הטבעת שקניתי לאשתי היתה יקרה, והנסיעות לישראל היו יקרות", הסביר סוסטר בעדותו בבית־הדין.

באותה תקופה החל דני חושב על החלפת משרתו והחל מנתק את קשריו עם האוניברסיטה. הוא חשב, לדבריו, על מיליון־דולר לחסכונו לרפואה מהאוניברסיטה שבה עבד לישראל, להשתלמות כאן. הוא גם חשב על עסקים פרטיים שונים.

המצב הכספי החמיר, אחרי שאורלי הילווה סכום נכבד מחסכונוֹתיהם לידידה ניקו, שכא לבקרה בארצות־הברית.

ניקו טיפלן לאורלי מהולנד, ושאל אם יוכל להתארח בביתם במשך כמה ימים, כאשר יבוא לניו־יורק. אורלי הסכימה, ואו הגיע ניקו והתארח בבית הווג.

לא עבר זמן רב עד שסוסטר החל מקנא לאורלי. הוא חשד שהיא

עם סוסטר נמשך במיכתבים. לאורלי התמירה, בעלת התלתלים הצבועים בלונד, היה בינתיים חבר אחר בישראל, אליהו ("ניקו") חקאק.

אורלי באה ממישפחה הרוסה, הוריה נפרדו כאשר היתה ילדה קטנה, והיא נשארה אצל אביה יחד עם שתי אחיות צעירות ממנה. היא למדה אימון גופני, ועבדה כמורה להתעמלות.

ב־1983 חזרה לביקור בארצות־הברית, וחידשה את הקשר עם דני. הפעם היה הקשר רציני, ואחרי כמה חודשים החליטו להתחתן.

הלוואה ומריבה

ב אוגוסט 1984 באו השניים לישראל, וערכו את חתונתם במלון

עותיו התכופות. כאשר חזר לארצות־הברית בינואר, התקשר אליו אדם והציג את עצמו כ"רפי", ידיד של אבי משה. רפי קבע פגישה עם סוסטר במסעדה ישראלית בניו־יורק.

"זו מיסעדה שאוכלים בה המון ישראליים, אני בעצמי אכלתי שם סחוג", העיד סוסטר. הם ישבו ליד שולחן קטן. "דיברנו על הרב־ברית, הוא לא נשמע מעוניין, אבל הקשיב לי בנימוס, ואז הוא העלה את נושא הסמים. הוא אמר לי: אני רוצה שתיקח חבילה לישראל,

נאשמת אורלי סוסטר. הלוואי ויכולתי לגעת בדך!

המישטרה: "הלוואי שהייתי יכול לגעת בדך!"

פנים נחמדות

ס יפר סוסטר: "הציגו אותי לפני כידידה־מישפחה או קרוב, משהו כמו דוד של אורלי."

השניים שוחחו בידירות, וסוסטר סיפר כי גילה בישראל מכשיר שיכול להכניס הרבה כסף למי שייבא אותו לארצות־הברית.

במיסגרת חיפושיו אחרי פרנסה חדשה, גילה סוסטר בישראל את מנעול־הרכב של רב־ברית. הוא היה בטוח כי למכשיר זה יש עתיד גדול בארצות־הברית. הוא אסף פרטים על המכשיר, ולקח עימו דוגמה וחומר כתוב. אבי משה נשמע מעוניין, ואמר שיש לו ידיד בארצות־הברית, שיהיה אולי מוכן להיכנס לעסק ולעזור במימון. סגן־הדיקן רשם את מיספר הטלפון שלו על פיסת נייר, ומסר אותו לאבי משה.

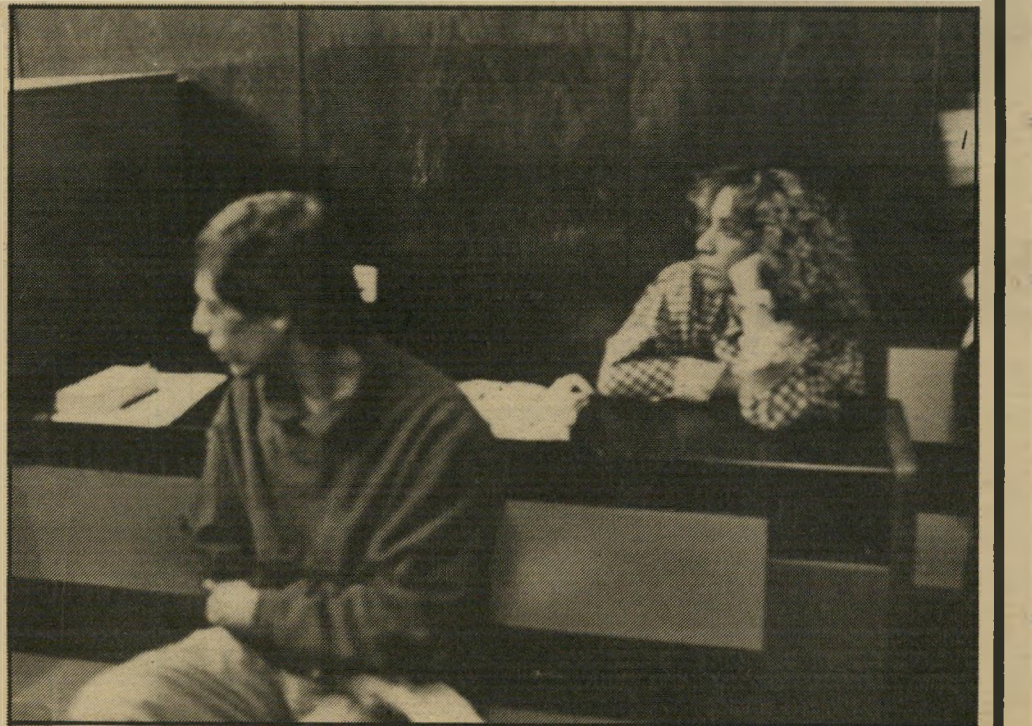
סוסטר נסע וחזר לארצות־הברית שלוש פעמים במשך מיספר חודשים, אך הוא לא עורר כל חשד, למרות נסיון

לאבי משה, ואני אשלם לך. הוא ידע שיש לי בעיות כספיות.

"שאלתי למה הוא מדבר על סמים. אמרתי לו שאני לא סוחר־סמים, אבל הוא התעקש. הוא לחץ ולחץ, עד שמכר לי את העניין. הוא אמר לי: יש לך פנים נחמדות, לא תהיה לך בעיה לעבור כנמלה־התעופה. הוא לא הצליח לשכנע אותי באותו ערב. אמרתי לו שאחשוב על כך. הוא הבטיח לי 5000 דולר. אפשר לראות כמה הייתי בלתי־מנוסה, שאפילו לא ביקשתי ממנו כרטיס־טיסה. כפעם הבאה הוא כבר קנה לי את הכרטיס, כי הייתי חכם יותר."

גראה כי האמריקאי הצעיר לא היה שלם עם הסבת מיקצוֹעו למסחר בסמים. הוא המשיך להתעניין ברב־ברית, וגילה כי המכשיר הישראלי אינו מתאים למכוניות המשווקות באמריקה, אבל על־ידי שינוי לא גדול אפשר להתאימו להן. אחיו, שהוא מהנדס, עזר לו לעשות את השינוי במכשיר, וסוסטר היה מלא תיקווה כאשר לעתיד העסק החדש שלו.

"סוכן טוויטה אמר לי שאהיה מיליונר תוך לילה", סיפר בבית (המשך בעמוד 40)

דניאל ואורלי סוסטר על ספסלי הנאשמים. תשכחי מזה! זה נגמר!